

FRAGMENTY PEWNEGO LISTU

Przytaczamy kilka fragmentów listu otrzymanego od pewnego przyjaciela. Są one sugestywne i mamy nadzieję, że podobnie jak my, będą mogli z nich skorzystać inni.

J. H. P.

1. Gdyby jakiś człowiek chciał obdarzyć jakimś zaszczytnym tytułem i przekazać dziedzictwo jakiemuś niewolnikowi, to czy najpierw nie uwolniłby go? Jak ktokolwiek mógłby się nawrócić, gdyby najpierw nie został uznany za żywego w oczach Bożych? „Obudź się, który śpisz i powstań z martwych, a oświeci cię Chrystus”. Nasza wolność, by wybrać życie wieczne, jest oparta na śmierci Chrystusa”.

2. „Ten, kto ma oblubienicę, jest Oblubieńcem” Jeśli Chrystus mógł w jakimkolwiek sensie być nazywany Oblubieńcem bez oblubienicy, zanim pojawiła się ewangelia, dlaczego nie może nosić tego tytułu teraz, kiedy przyszedł jako Żniwiarz? Dlaczego Wiek Żydowski w sposób szczególny należał do Boga? Chociaż nie był nazywany Synem aż do inkarnacji, to jednak Chrystus jako „Słowo” stworzył wszystko”. On jest Początkiem oraz Końcem, Autorem i Dokończycielem. Stworzywszy wszystko, podtrzymuje to i posiada. „Przyszedł do swoich, lecz swoi nie przyjęli go. Przyszedł w ciele do cielesnej, topicznej oblubienicy. Uczta weselna została przygotowana, lecz ci, którzy byli na nią zaproszeni, nie byli jej godni (Mat. 22).

3. Nie sądzę, by jakakolwiek prawda była istotnie ważna, a jakikolwiek błąd niebezpieczny, jeśli wiara weń i posłuszeństwo nie ma wpływu na charakter. Ci, którzy rozumieją plany Boże, są nazywani Jego przyjaciółmi, lecz to zrozumienie nie czyni ich takimi, ono jedynie dowodzi ich przyjaźni. Pozwalamy innym poznać nasze własne życie nie po to, by uczynić ich swoimi przyjaciółmi, lecz ponieważ nimi są. Chrystus mówi: „Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynicie to, co nakazuję”. Wydaje się dziwne, że są tacy, którzy uważają, że sprawiedliwość to coś innego niż czynienie dobra. [„Dzieci, niech was nikt nie zwodzi, ten który jest sprawiedliwością, jest sprawiedliwy”].

4. Ulgą jest odwrócenie się od pokrętnego i zagmatwanego rozumowania ludzkiego w stronę prostego i jasnego Słowa Bożego. Dla tych, którzy je przyjmują, jego stwierdzenia są pełne niebiańskiej mocy. Wierzę całym sercem, że „mała ilość Słowa Bożego zasługuje na bardzo dużo zastanawiania się” i bardzo się cieszę, że ludzkie rozumowanie nie może zmienić Słowa Bożego.

Nie sędę, by Bóg włożył najnowsze prawdy w ręce jednego człowieka, by rozpowszechniał je wśród kościoła. Byłby to zbyt wielki zaszczyt do zniesienia dla istoty cielesnej. Ktokolwiek rości sobie takie prawo, znajduje się w niebezpieczeństwie stania się fanatykiem. Lecz czy nie możemy sobie pozwolić na spokój, cierpliwość i wyrozumiałość?

Niech Bóg ci dopomaga, bracie, byś nie osłabł ani nie poczuł znużenia. Dzieło, jakiego Bóg dokonuje przez nas obecnie ostanie się, gdy spory zostaną zapomniane.

„Prawda zostanie wypisana ostrzem diamentu na sercach odkupionej rasy”.

=====

— Styczeń, 1880 r. —